

Sygn. akt I ACz 699/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Kazimierz Rusin (spraw)
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Przedsiębiorstwa Budowlane (...) Spółki z o.o. w P.**

przeciwko **(...) Spółka z o.o. Spółce komandytowej w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie

z dnia 31 maja 2013 r., sygn. akt VI GC 72/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 20 maja 2013 r. odrzucające ponowny wniosek pozwanego o wyłączenie sędziego podając w motywach rozstrzygnięcia, że postanowienie to jest niezaskarżalne.

W zażaleniu pozwany wniósł o uchylenie tego postanowienia i wyłączenie sędziego ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zarzucił, że oparcie ponownego wniosku o wyłączenie sędziego na tych samych przyczynach nie stanowi podstawy do odrzucenia go.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wyrażone w motywach zaskarżonego orzeczenia zapatrywanie, że postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego jest niezaskarżalne nie zostało skutecznie zakwestionowane w zażaleniu, które koncentruje się na zagadnieniu przesłanek wyłączenia sędziego i dowodzeniu, że zaistniały one w okolicznościach niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy w motywach zaskarżonego postanowienia po dokonaniu analizy treści przepisu art. 394 kpc wyraźnie wskazał z jakich przyczyn nie można uznać zażalenia w tym przedmiocie za dopuszczalne.

Przeprowadzona przez ten Sąd wykładnia unormowania odnoszącego się do dopuszczalności zażalenia na postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o wyłączenie sędziego została podzielona przez Sąd rozpatrujący zażalenie, które podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 kpc).